

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718201176
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1718201176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: D. T., A.. XX.XX.XXXX, W. Q., proti žalovanej: X. U., A.. XX.XX.XXXX, W. C. X/A, F., N.. E. Š. - Y.S. O. X..H..E., X. X. O. XX, W., o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 3. decembra 2019, č.k. 4C/6/2018-295, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v O.. Ú. F., E. F., E. F., N. na D. Č.. XXXX, F. H.. „. O. Č.. XXXX, N. F. Y. A. E. Q. XXX P.X, Q. F. X/X (ďalej aj „nehnuteľnosť“). Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia najskôr podrobne uviedol argumentáciu sporových strán a nimi predložené dôkazné prostriedky. Žalobca tvrdil, že je od roku 1986 dobromyseľným vlastníkom a užívateľom uvedeného pozemku s torzom rodinného domu prezývaného „Drugov dom“. Jeho vlastnícke právo a užívanie je ohrozené žalovanou iniciovaným stavebným konaním, vedeným pod zn. 5/73-SP/377- 25556/2016 na stavebnom úrade mesta Pezinok, v ktorom stavebný úrad vydal dňa 13.02.2017 nezákonné a svojvoľné rozhodnutie, ktoré bolo na jeho odvolanie rozhodnutím Okresného úradu Bratislava č. OU-BA-OVBP2-2017/56945/MES zo dňa 07.11.2017 zrušené a vec bola vrátená prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalobca ďalej uviedol, že bol výzvou mesta Pezinok zo dňa 09.04.2018 vyzvaný na preukázanie podania žaloby na rozhodnutie spornej veci, teda spochybnenie vlastníctva uvedeného pozemku, ktorý má podľa D. Č.. XXXX vo výlučnom vlastníctve žalovaná. Tvrdil, že má naliehavý právny záujem na určení jeho vlastníckeho práva k pozemku, ktorý dobromyseľne užíva a obhospodaruje od roku 1986, kosí ovcami a kozami, včítane pozemku F.. Č.. XXXX podľa k žalobe priloženého geometrického plánu z 06.09.1994 G.. H. X.. Tvrdil tiež, že až v rámci stavebného konania sa dozvedel, že „údajnou“ vlastníčkou je žalovaná, ktorá však nehnuteľnosť nadobudla neplatnou kúpnu zmluvou (V 94/99) od nedobromyseľného vlastníka, a teda ju nadobudla domnele. On tento pozemok v roku 1986 dobromyseľne nadobudol od otca pred jeho smrťou na podklade jeho výslovného želania a nepretržite ho v dobrej viere užíva.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila, nárok žalobcu poprela, tvrdiac nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Mala za to, že tvrdenie žalobcu o ohrození jeho dobromyseľného užívania nehnuteľnosti neobstojí, pretože pozemok užíval bez právneho základu. Poukázala aj na

prekážku rozhodnutej veci podľa § 230 C.s.p., keďže rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek vo veci sp. zn. 7C 14/87 zo dňa 17.11.1987 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co 76/88 zo dňa 24.03.1988 súdy určili, že právni predchodcovia žalobcu nie sú vlastníkami spornej nehnuteľnosti, a že vlastnícke právo svedčí v prospech jej právnych predchodcov. Nehnuteľnosť nadobudla do svojho vlastníctva na základe riadne uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 13.01.1999 a od tohto dňa až do podania žaloby jej vlastnícke právo nebolo nikým spochybnované, z čoho mala za zrejmé, že aj keby nehnuteľnosť nadobudla od nevlastníka (čo nie je tento prípad), je jej vlastníčkou. Keďže predmet vlastníctva užíva od roku 1999 až doposiaľ, prichádzala by do úvahy aj aplikácia ust. § 134 Obč. zák..

Žalobca zotrval na tvrdení, že od smrti svojho otca slobodne, nerušene, nepretržite a dobromyseľne nehnuteľnosť užíva, riadne ju obhospodaruje, berie z nej úžitky, zabezpečuje ju ohradením pred vandalizmom, divou zverou, poškodzovaním, teda dobromyseľne s ňou nakladá ako s vlastnou, pričom nebyť stavebného konania, nemal by ani vedomosť, že jej majiteľkou je žalovaná, ktorá nekosí trávu, nespevnila ruiny domu a ani neužíva pozemok pod ním a neplatí z tejto nehnuteľnosti dane. Tvrdil neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 13.01.1999 s odôvodnením, že sa jedná o simulovaný právny úkon, že žalovaná nikdy neprišla do styku so správkyňou konkurznej podstaty U.. W. P., že žalovaná dňa 13.01.1999 iba podpísala zmluvu podstrčenú zrejme konkurznou mafiou, pričom nevedela čo podpisuje, že k podpisu kúpnej zmluvy správkyňou konkurznej podstaty U.. W. P. došlo až dňa 19.01.1999 v Bratislave, teda ich prejavy vôle sa nestretli v daný okamih, nebola podpísaná oboma zmluvnými stranami súčasne, a teda nedošlo k súhlasnému prejavu vôle, z čoho vyvodil, že zmluva je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom, a že žalovaná nie je vlastníčkou nehnuteľnosti.

Žalovaná v reakcii na tvrdenia žalobcu uviedla, že žalobca na jej argumenty nereagoval, pričom aj keby držbu preukázal, išlo by jednoznačne o držbu neoprávnenú, keďže nepreukázal žiaden titul, z ktorého by dobromyseľnosť a oprávnenosť držby vyplývala. Potvrdila, že podpis na kúpnej zmluve je jej vlastný, že ju riadne sama uzatvorila a riadne zaplatila kúpnu cenu. Poukázala na to, že vážnosť a zrozumiteľnosť zmluvnými stranami v kúpnej zmluve prejavenej vôle skúmal príslušný orgán verejnej moci na úseku správy katastra pred povolením vkladu jej vlastníckeho práva, ktoré bolo aj riadne zapísané, nebolo predmetom súdneho prieskumu, a preto platí prezumpcia jeho správnosti, ktorá je toho času už nespochybniteľná.

3. Dokazovanie vykonal výsluchom žalobcu, listinnými dôkazmi predloženými a označenými stranami sporu, spisom stavebného konania Mesta Pezinok č. 5/73-SP/377-25556/2016, spisom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2K/196/97, rozhodnutiami súdov 1. a 2. inštancie vo veci o určenie vlastníckeho práva, vedenej na býv. Okresnom súde Bratislava - vidiek pod sp. zn. 7C/14/87 (zo spisu býv. Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 7C/14/87, vrátane písomnej kúpnej zmluvy a potvrdenia o vyplatení kúpnej ceny), identifikáciou F. Č.. XXXX O.. Ú.. F., D. T. Okresného Ú. F., O. E.: O. N. Q.-XX/XX, katastrálne mapy pred a po pozemkových úpravách, rozhodnutie o pozemkových úpravách, výpis z registra pôvodne vedeného na Y. T. a nového stavu, vedené na PD Pezinok, Pk vložka 2983 k. ú. Pezinok, uznesenie Ľudového súdu v Bratislave č.T.. XXX/XX N. T. XX.XX.XXXX, D. Č.. XXX O.. Ú.. F., informácia a listinné dôkazy Okresného súdu Bratislava I obchodného registra, vrátane transformačného projektu PD Pezinok, vyžiadaných ex offa v súlade s ust. § 185 ods. 2,3 C.s.p..

4. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaná je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti F.. H.. „. O. Č.. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 715 m², titulom kúpnej zmluvy zo dňa 19.01.1999, že písomnú kúpnu zmluvu uzatvárala žalovaná, ako kupujúca s predávajúcim - správkyňou konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Pezinok, IČO: 00190632, U.. W. P., ustanovenou úpadcovi Krajským súdom v Bratislave v konkurznom konaní sp. zn. 2K/196/1997 (konečná správa o speňažovaní a správe majetku podstaty, vrátane prijatia ponuky žalovanej kúpiť spornú nehnuteľnosť za kúpnu cenu 151.000,- Sk, bola uznesením konkurzného súdu schválená), že vklad vlastníckeho práva žalovanej titulom tejto kúpnej zmluvy bol v správnom katastrálnom konaní, vedenom pod č. V-94/99, orgánom katastra povolený dňa 23.03.1999, že o vlastníckom práve úpadcu Poľnohospodárske družstvo Pezinok, právneho predchodcu žalovanej, k spornému pozemku (ale aj k stavbe domu, v tom čase na ňom postavenom, ktorý však nebol predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 19.01.1999) bolo právoplatne dňom 18.04.1988 rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 7C/14/87 zo dňa 17.11.1987 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/76/88 zo dňa 24.03.1988. Ustálil tiež, že stavebný úrad v stavebnom konaní vedenom Mestom Pezinok pod č. 5/73-SP/377-25556/2016 po zrušení žalovanej vydaného stavebného povolenia (na odvolanie žalobcu a Ľ. X., ktorí spochybnili jej vlastnícke právo k nehnuteľnosti) rozhodnutím č. 5/73-prer.SP/217-34874/2017-18

zo dňa 09.04.2018 stavebné konanie prerušil na dobu 30 dní odo dňa doručenia výzvy odvolateľom (aj žalobcovi) na predloženie dôkazu, že na súde bola podaná žaloba, na rozhodnutie v spornej veci spochybnenia vlastníckeho práva pozemku F.. Č.. XXXX, O.. Ú.. F., ktorý má v súčasnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaná podľa D. Č.. XXXX.

5. Vec posúdil právne podľa ust. § 161, § 230, čl. 2 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 2 ods. 3, § 137 písm. c/ C.s.p., § 137 ods. 1, 2, 3 zák. č. 50/1976 Zb., čl. 20 ods. 1, čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, § 132 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1, § 129, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 Obč. zák.. Najskôr sa zaoberal námietkou žalovanej, že v posudzovanej veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. V tejto súvislosti vysvetlil, že ak bolo o totožnej veci už právoplatne rozhodnuté, nie je možné ju znova prejednávať, a ide o neodstrániteľnú procesnú podmienku, ktorá má za následok zastavenie konania ex offio. Podrobne vysvetlil východiská, ktoré je potrebné zohľadniť pri posudzovaní, či je alebo nie je v spore daná prekážka res iudicatae, citujúc pritom relevantnú slovenskú a českú judikatúru. Vyhodnotil, že v posudzovanom prípade prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná. Poukázal na to, že v prípade totožnosti strán sporu na strane žalobcu ide len o jednu zo strán sporu na strane žalovaných v konaní vedenom na býv. Okresnom súde Bratislava - vidiek pod sp. zn. 7C/14/1987, v ktorom žalobca vystupoval ako žalovaný 2/ spolu s P. O. T. Y. X. (v tom čase mal.) G. T.. Žalobcom v uvedenom konaní bolo Jednotné roľnícke družstvo Pezinok, IČO: 190632, ktorého právnym nástupcom bolo Poľnohospodárske družstvo Pezinok, IČO: 190632, na majetok ktorého bol uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2K/196/97 dňa 05.02.1998 vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená U.. W. P., ktorá v rámci speňažovania majetku úpadcu uzavrela so žalovanou v tomto konaní dňa 19.01.1999 písomnú kúpnu zmluvu o odplatnom prevode nehnuteľnosti, ktorej sa spor týka. Ustálil, že žalovaná v tomto konaní je tak singulárnym právnym nástupcom žalobcu v konaní vedenom na býv. Okresnom súde Bratislava - vidiek pod sp. zn. 7C/14/1987.

Vo vzťahu k totožnosti nároku vyhodnotil, že v konaní sp. zn. 7C/14/1987 sa žalobca Jednotné roľnícke družstvo Pezinok proti vyššie uvedeným žalovaným domáhal určenia jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v kat. území Pezinok, vedeným v pozemkovoknižnej Q. Č.. XXXX Y. S. F. F.. Č.. XXXX/X T. X. T. E. Q.P. XXX P.X + príslušenstvo (studňa, drobné stavby, stromy, ostatné porasty, vinič, zastavaná plocha) na tom skutkovom základe, že nehnuteľnosti vedené v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX F.. Č.. XXXX U. E. Q. XXX P.X, F.. Č.. XXXX N. E. Q. XXXX P.X, F.. Č.. XXXX/X T. X. T. Y. F.B. E. Q. XXX P.X Y. F.. Č.. XXXX O. E. Q. XXX P.X, družstvo odkúpilo od P. O.A. Y. Y. T. písomnou kúpnu zmluvou za kúpnu cenu 119.823,- Kčs, ktorá bola predávajúcimi prevzatá dňa 06.12.1973 podľa potvrdenia Slovenskej štátnej sporiteľne v Pezinku a z neznámych dôvodov schválená kúpna zmluva nebola predložená na zápis zmeny vlastníckeho práva do Evidencie nehnuteľností. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek sp. zn. 7C/14/87 zo dňa 17.11.1987 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/76/88 zo dňa 24.03.1988, bolo určené, že žalobca JRD Pezinok je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti F.. Č.. XXXX/X T., T. E. Q. XXX P.X, vedenej v pozemkovej knihe vo vložke Č.. XXXX Q. O.. Ú. F.. Konštatoval, že prvoinštančný súd rozhodnutie založil na zistení, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti na základe písomnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa 27.11.1973, podporne aj zo zistenia prevzatia kúpnej ceny vo výške 119.823,- Kčs predávajúcimi a ich následného konania, keď tieto prostriedky o päť dní použili na kúpu nového domu s pôdou, v roku 1984 sa vystaňovali, pričom v roku 1985 sa žalovaný 2/ (žalobca v tomto konaní) násilím zmocnil nehnuteľnosti. Rozsudok odvolacieho súdu bol poslednému z účastníkov konania doručený dňa 18.04.1988, kedy sa konanie právoplatne skončilo.

6. S poukazom na to, že žalobca sa v tomto konaní domáha určenia jeho výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v O.. Ú.. F., N. na D. Č.. XXXX, F.. H.. „. O. Č.. XXXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 715 m², v podiele 1/1 k celku na tom skutkovom základe, že označenú nehnuteľnosť mu do užívania odovzdal jeho E. Y. T. pred svojou smrťou a túto od roku 1986 dobromyseľne „vlastní“, užíva, berie z nej úžitky, obhospodaruje, na základe želania jeho otca, dospel k záveru, že nie je splnená podmienka totožnosti strán sporu, ani totožnosť nároku, skutku vymedzeného žalobou, nakoľko žalobca v tomto konaní nárok na určenie svojho vlastníckeho práva opiera o iné skutočnosti, teda od svojho dobromyseľného užívania sporného pozemku od 1986 doposiaľ. Pokiaľ ide o stotožnenie F.. Č.. XXXX/ X T., T. E. Q. XXX P.X, vedenej v pozemkovej knihe vo vložke Č.. XXXX Q. O.. území Pezinok ako dom a dvor v M. P. Q. Č.. „. Q. na Y. T. v polovici a na O. T., H.. P. v polovici podľa kúpnopredajnej zmluvy z roku 1957; ustálil, že uvedená parcela vznikla pod uvedeným parcelným číslom a s uvedenou výmerou zlúčením a znovurozdelení geometrickým plánom v r. 1960, následne bola vedená na D. Č.. XXX v prospech vlastníka PD Pezinok a následne na D. Č.. XXXX Y. F.. H.. „. O. Č.. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 715 m² v prospech vlastníka žalovanej titulom V94/99 zo dňa 23.03.1999, keď k

zmene parcelného čísla došlo na základe pozemkových úprav (rozhodnutie Okresného úradu v Pezinku zo dňa 28.10.1997 č.j.: 617-20-2/Sv/97/OÚ).

7. Súd prvej inštancie následne skúmal naliehavý právny záujem žalobcu na podanej žalobe a vyhodnotil, že tento vyplýva z ust. § 137 ods. 1, 2, 3 zák. č. 50/1976 Zb. (žalobca bol stavebným úradom odkázaný na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva na súd), a preto ho preukazovať nemusel. Podrobne vysvetlil inštitút vydržania a podmienky, za kumulatívneho splnenia ktorých dochádza k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním, a to oprávnená držba po celú vydržačiu dobu, nepretržitý stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby a spôsobilý predmet vydržania, vysvetlil, kedy je držba oprávnená, podstatu, preukazovanie a zánik dobromyseľnosti držiteľa, význam dôkazného bremena strán sporu a po vyhodnotení dôkazov prijal záver, že žalobe žalobcu nemožno vyhovieť.

8. Konštatoval, že sám žalobca v žalobe tvrdil, že oprávnenej a dobromyseľnej držby spornej nehnuteľnosti sa ujal v roku 1986 a v konaní vypovedal, že mu ju jeho E. Y. T. ústne prenechal (len) do užívania. Z týchto tvrdení žalobcu súd prvej inštancie vyhodnotil, že v danom prípade absentuje čo i len domnelý právny dôvod, pri ktorom by mohol byť žalobca so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu svedčí právny dôvod, ktorý jeho vnútorné presvedčenie, že sa stal vlastníkom nehnuteľnosti, dostatočne opodstatňuje. Podľa žalobcu malo teda rokom 1986 dôjsť k ujatiu sa jeho držby pozemku, pričom táto mala nerušene trvať až do začatia stavebného konania na žiadosť žalovanej ako stavebníka, kedy sa mal dozvedieť, že v katastri nehnuteľností je evidovaný ako vlastníkom sporného pozemku žalovaná. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že prinajmenšom odo dňa 23.06.1987 prestal byť žalobca dobromyseľným držiteľom, keďže v tento deň mu bol do vlastných rúk doručený rozšírený návrh vo veci vedenej na býv. Okresnom súde Bratislava - vidiek sp. zn. 7C/14/87 ako účastníkovi konania o určenie vlastníckeho práva aj k spornému pozemku a určení práva družstevného užívania k inému pozemku, ktorý v ňom musel vyvolať pochybnosti o tom, že mu predmetný pozemok právom patrí, a že jeho domnelá držba je žalobcom v uvedenom súdnom konaní spochybnená. Súd prvej inštancie ďalej vyhodnotil, že keby aj žalobca bol pri ujatí sa držby dobromyseľný v tom, že by mu mal predmetný pozemok patriť (napr. darom od otca, avšak aj to nie v celosti, keďže podľa zápisu v pozemkovej knihe svedčila každému z manželov Drugových jedna polovica k celku), keďže v tom čase ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o vlastníckom práve právneho predchodcu žalovanej, dňa 18.04.1988 doručením mu rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/76/88 zo dňa 24.03.1988, však jeho dobromyseľnosť objektívne zanikla.

9. Poukázal aj na to, že Občiansky zákonník v znení platnom v čase tvrdeného vstupu žalobcu do držby pozemku nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním vôbec neupravoval. Novelou Občianskeho zákonníka vykonanou zákonom č. 131/1982 Zb. účinnou od 01.04.1983 bola síce zavedená takáto možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva, avšak rozsah subjektov vydržania a rovnako aj rozsah predmetov vydržania bol obmedzený, keď nebolo možné vydržať vlastnícke právo najmä k pozemkom, pričom tieto obmedzenia boli odstránené až novelou Občianskeho zákonníka vykonanou zákonom č. 509/1991 Zb. účinnou od 01.01.1992 s tým, že predmetná novela umožnila započítanie nepretržitej držby vykonávanej aj pred 01.01.1992, ktorú však nekvalifikovala odlišne oproti predchádzajúcej právnej úprave, pričom ak takáto držba trvala nepretržite 10 rokov a držiteľ bol oprávnený, nadobudol k tomuto dňu vlastnícke právo k pozemku vydržaním. Konštatoval, že žalobca v tomto konaní nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním (a to ani ku dňu 01.01.1992), a preto jeho žalobu zamietol. Uviedol, že vzhľadom na zásadu procesnej ekonomie (čl. 17 C.s.p.) nevykonal vo veci ďalšie žalobcom navrhnuté dôkazy (obhliadku miesta a výsluch svedkov), pretože tieto by neboli spôsobilé prívodiť iné právne posúdenie veci, a teda úspech žalobcu vo veci.

10. Ak žalobca v konaní namietal neplatnosť „kúpnopredajných zmlúv, uzatvorených medzi jeho H. Y. Y. O. T. a JRD“, uviedol, že tieto skutočnosti boli predmetom dokazovania v konaní vedenom na býv. Okresnom súde Bratislava - vidiek pod sp. zn. 7C/14/87 o určení vlastníckeho práva právneho predchodcu žalovanej k nehnuteľnostiam a právoplatné rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva právneho predchodcu žalovanej k spornému pozemku zakladá prekážku rozhodnutej veci, a teda súd bol týmto rozhodnutím v tomto konaní viazaný. Záverom konštatoval, že žalobcom namietanú neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 19.01.1999 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovanej a žalovanou, nebol v tomto konaní s poukazom na ustanovenie § 194 ods. 1 C.s.p. oprávnený posudzovať, pretože k uzatvoreniu zmluvy došlo v konkurznom konaní, teda v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave.

Procesný postup a podmienky priebehu konkurzu, vrátane realizácie dražby nehnuteľností boli v tom čase stanovené zákonom č. FZ ČaSFR č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ukladajúcim konkurznému súdu okrem iného dohliadať na zákonný priebeh vykonávania konkurzu ustanoveným konkurzným správcom, vrátane kontroly správnosti postupu konkurzného správcu pri speňažovaní majetku úpadcu, patriaceho do konkurznej podstaty, čo aj konkurzný súd v priebehu konkurzného konania vykonával. Uvedený osobitný predpis v ust. § 19 ods. 2 upravuje možnosť uplatňovať nárok na majetok zahrnutý do konkurznej podstaty úpadcu návrhom na jeho vylúčenie zo súpisu podstaty, a pokiaľ žalobca takúto procesnú možnosť nevyužil, nápravy sa nemôže domáhať určovacou žalobou v tomto občianskoprávnom konaní.

11. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, plne úspešnej v konaní, priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí s poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p..

12. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok v oboch jeho výrokoch zrušiť, vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať mu trovy konania a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), c), e), h) C.s.p.. Rozsudok považoval za nezákonný, prekvapivý a nedostatočne odôvodnený. Vytkol súdu prvej inštancie porušenie jeho práva na nestranný súd s odôvodnením, že vo veci konala a rozhodovala voči jeho splnomocnenému zástupcovi P. G.. U.A. X. nie nezaujatá sudkyňa, ktorá jeho splnomocneného zástupcu rozhodnutím z konania vylúčila. Uviedol, Ž. U.. T. mala už od 25.06.2018 voči P. G.. X. antagonický vzťah, a že uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/291/2018 zo dňa 13.07.2018 bolo rozhodnuté, že menovaná sudkyňa je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 5C/291/2012, a teda vedela a musela vedieť, že je voči P. G.. X. zaujatou, a bola povinná bezodkladne oznámiť predsedovi okresného súdu skutočnosť, pre ktoré je v tejto prejednávanej veci vylúčená, čo neurobila. Preto považoval konanie za zjavne nespravodlivé (s poukazom na čl. 1, čl. 2 a čl. 3 C.s.p. a rozsudok ESLP vo veci Delcourt p. Belgicku zo 17.01.1970). Ďalej súdu prvej inštancie vytkol, že sa dôsledne a ústavne konformne nevysporiadal s tým, že žalovaná v konaní nepreukázala, že predmet domnelého vlastníctva užíva od roku 1999 až doposiaľ, a teda nepreukázala opak jeho tvrdenia, že on dobromyseľne od roku 1986 užíva predmetné nehnuteľnosti. Zotrval na tvrdení, že v dobrej viere nadobudol vlastníctvo k pozemku, a to dobromyseľne od svojho otca, ako aj vydržaním, keďže ho nepretržite užíva a obhospodaruje. Poukázal na to, že ho žalovaná od roku 1999 žiadnou výzvou neupozornila na skutočnosť, že by ona mala byť vlastníčkou nehnuteľnosti, túto parcelu neužíva, neobhospodaruje a riadne sa o ňu nestará. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie vypočutím ním navrhnutých svedkov a ním navrhovanou obhliadkou nehnuteľnosti, a že nebol poučený o jeho procesných právach a povinnostiach napriek tomu, že je jednoduchým človekom a nebol zastúpený advokátom. Záverom tvrdil nedostatočné odôvodnenie rozsudku a porušenie jeho práva na súdnu ochranu, keď citoval pasáže z rôznych rozhodnutí Ústavného súdu SR. K odvolaniu pripojil prvú stranu uznesenia Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C/78/2013.

13. Žalovaná navrhla vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Namietanie zaujatosti zákonnej sudkyne pre jej pomer k zástupcovi žalobcu považovala za úplne iracionálne, pretože predmetný zástupca žalobcu v konaní nezastupoval, keďže bolo súdom rozhodnuté, že jeho zastupovanie žalobcu v konaní sa nepripúšťa. Ak teda zástupca, ktorý bol vylúčený, žalobcu v konaní nezastupoval, nemohla byť voči jeho osobe sudkyňa z tohto dôvodu zaujatá. Poukázala tiež na to, že námietku zaujatosti mal žalobca s poukazom na ust. § 53 ods. 1 C.s.p. uplatniť do 7 dní, odkedy sa dozvedel o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený, pričom s odkazom na v odvolaní žalobcom pripojenú prvú stranu uznesenia Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C/78/2013, na ktorej hornom okraji je rukou uvedený dátum 13.07.2018, konštatovala, že žalobca námietku zaujatosti neuplatnil v zákonom stanovenej lehote, a preto na ňu ex lege nemožno prihliadať. Ďalej sa nestotožnila s tvrdeniami žalobcu, že nehnuteľnosť dobromyseľne užíva od roku 1986, a že vlastníctvo k nej nadobudol vydržaním, keď uviedla, že aj keby sa mu podarilo preukázať držbu nehnuteľností v jej vlastníctve, išlo by jednoznačne o držbu neoprávnenú, pretože žalobca nepreukázal žiadny titul spôsobilý preukázať jeho oprávnenú držbu a už vôbec nepreukázal splnenie akejkoľvek podmienky, po splnení ktorej by mohol nadobudnúť predmet sporu do svojho vlastníctva. Mala za to, že argumentácia žalobcu spočíva v tom, že ak pokosí cudzí pozemok a bude na ňom pásť svoje kozy, pozemok sa stane jeho vlastníctvom, čo považovala za absurdné. Stotožnila sa s argumentáciou súdu prvej inštancie v bode 46 napadnutého rozhodnutia. Poukázala tiež na to, že sám žalobca sa v konkurznom konaní (v ktorom ona nehnuteľnosť nadobudla)

snažil predmetné nehnuteľnosti odkúpiť, o čo by sa nesnažil, keby bol býval presvedčený, že mu nehnuteľnosti patria. Rovnako sa stotožnila s rozhodnutím súdu nevykonať žalobcom navrhnutý výsluch a obhliadku nehnuteľnosti, keďže tieto dôkazy nie sú spôsobilé na preukázanie skutočností, ktoré nimi chce žalobca preukazovať a ich vykonávanie by viedlo k časovej a finančnej nehospodárnosti konania. Poukázala na to, že ak žalobcu zaujímalo, kto je vedený ako vlastník sporných nehnuteľností, mohol si tieto skutočnosti jednoducho zistiť na Okresnom úrade Pezinok na katastri nehnuteľností. Nevidela žiadny dôvod na to, aby žalobcu alebo akúkoľvek inú osobu upozorňovala na to, že kúpila nehnuteľnosti.

14. Na vyjadrenie žalovanej reagoval žalobca a uviedol, že sa k nemu nemôže plnohodnotne vyjadriť, pretože nebolo vlastnoručne podpísané žalovanou a ani JUDr. Oľgou Šajdíkovou, a na takéto vyjadrenie nie je možné reagovať. Zotrval na dôvodoch svojho odvolania, že bolo porušené jeho právo na nestranný súd, že viac ako 10 rokov užíva, obhospodaruje, udržiava a kosí trávu na predmetnom pozemku, a teda nadobudol dobromyseľne aj vlastnícke právo jeho vydržaním. Záverom tvrdil, že je obeťou zloby bývalého komunistického režimu, že komunisti nenadobudli k pozemku riadne právo na podklade kúpnej zmluvy, pretože jeho rodičia a ani ich rodičia s komunistami žiadnu kúpnu zmluvu nepodpísali, a teda kúpna zmluva, na podklade ktorej žalovaná údajne nadobudla predmetné nehnuteľnosti z konkurzného konania je absolútne neplatná. Záverom konštatoval, že okresným súdom mu bola znemožnená realizácia procesného útoku a procesnej obrany.

15. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

16. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. Podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. S poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúci na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi, týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, a v podrobnostiach na ne poukazuje. V takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovene opakovať (odvolací súd preto odkazuje na veľmi podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku). Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a na odvolacie námietky žalobcu uvádza nasledovne.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so všetkými závermi, ku ktorým súd prvej inštancie vo svojom rozsudku dospel, a jeho rozhodnutie považuje za logické, pochopiteľné, presvedčivé a spravodlivé. V tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán, v tomto prípade žalobcu, ale z hľadiska odôvodnenia musí splňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovými stranami nemusí dať odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvažovaných stranami sporu, čím sa súd prvej inštancie aj riadil, a ako už bolo uvedené vyššie, svoje rozhodnutie náležite a vyčerpávajúco spôsobom odôvodnil, pričom sa veľmi podrobne vysporiadal aj s argumentáciou strán sporu. V kontexte odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že skutkovo, a na ich základe prijaté právne závery súdu prvej inštancie sú v plnom rozsahu podložené správnym výkladom. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia nemá odvolací súd viac čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových zistení a na ich podklade správne prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie. Osvojil si preto odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým v celom rozsahu súhlasí.

20. K odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné. Žalobca v prvom rade napáda rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu ním tvrdenej zaujatosti zákonnej sudkyne voči jeho splnomocnenému zástupcovi, tvrdiac, že sa mala namietať, pretože v inej veci, v ktorej vystupoval jeho splnomocnený zástupca (ako strana v konaní), bola z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená. Na preukázanie tohto svojho tvrdenia priložil prvú stranu z uznesenia Okresného súdu Pezinok sp. zn. 4C/78/2013, na ktorého hornom okraji je rukou uvedený dátum 13.07.2018. Túto odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú (a ak by malo ísť o námietku zaujatosti zákonnej sudkyne, je zrejmé, že ju žalobca uplatnil až v odvolaní, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty). V zmysle ust. § 53 ods. 1 C.s.p. je procesná strana povinná uplatniť námietku zaujatosti najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 04.06.2018 a bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. Ingrid Daxner (č.l. 21), o čom musel mať žalobca vedomosť. Žalobca doručoval prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu P. G. X. do spisu podania a vyjadrenia (27.11.2018 doručil vyjadrenie vo veci samej), pričom námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi žalobca ako strana v konaní nepodal. Uznesením č.k. 4C/6/2018-74 zo dňa 07.12.2018 súd prvej inštancie rozhodol, že nepripúšťa zastúpenie žalobcu zvoleným zástupcom P. G. U. X. s odôvodnením, že splnomocnený zástupca nie je advokát a zároveň vystupuje vo viacerých konaniach vedených na Okresnom súde Pezinok. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.01.2019. V reakcii na predmetné uznesenie doručil P. G. U. X. súdu dňa 07.01.2019 podanie označené ako sťažnosť, v ktorom uviedol, že zákonná sudkyňa je voči nemu zaujatá, pretože rozhodnutím predsedu Okresného súdu Pezinok č.k. 5C 291/2012-307 zo dňa 13.07.2018 bola pre jej zaujatosť voči nemu vylúčená z ďalšieho konania a rozhodovania v inej veci, v ktorej vystupoval ako žalobca. Následne bol P. G. X. listom zo dňa 10.01.2019 súdom prvej inštancie vyzvaný, aby oznámil, či má súd jeho podanie považovať za vznesenie námietky zaujatosti (nesplňajúce náležitosti v zmysle § 52 ods. 2 C.s.p.). P. G. X. v reakcii na uvedenú výzvu adresoval súdu ďalšie podanie označené ako výzva súdu zo dňa 13.02.2019, v ktorom len zopakoval, že zákonná sudkyňa je voči nemu zaujatá, čo deklarovala v iných konaniach, z ktorých bola vylúčená, a preto nemusel opätovne vznášať námietku zaujatosti, ale sudkyňa sa mala namietať sama, keďže vie, že nie je nestranná. Je potom namieste konštatovať, že ak súd prvej inštancie uznesením č.k. 4C/6/2018-74 zo dňa 07.12.2018 právoplatne rozhodol, že nepripúšťa zastúpenie žalobcu zvoleným zástupcom P. G. U. X., je v prvom rade zrejmé, že na podania P. G. X., ktorý bol zo zastupovania žalobcu vylúčený, nebolo možné prihliadať, pričom žalobca počas konania pred súdom prvej inštancie námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi nepodal. Taktiež nepripustením zastupovania žalobcu ním zvoleným zástupcom P. G. X. v tomto konaní, je úplne bezpredmetným a iracionálnym tvrdenie žalobcu v odvolaní, že zákonná sudkyňa je voči jeho zástupcovi (ktorý bol predsa z konania vylúčený a žalobcu nezastupoval) zaujatá. Ak by aj odvolací súd argumentáciu žalobcu v odvolaní posúdil ako námietku zaujatosti, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zistenia zo spisu je nepochybné, že žalobca nedodrжал 7-dňovú lehotu na podanie námietky zaujatosti, pričom v zmysle ust. § 53 ods. 1 C.s.p. sa o takejto oneskorenej námietke ex lege nekoná. Z ust. § 53 ods. 1 C.s.p. totiž vyplýva, že námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Navyiac, po preskúmaní predloženého súdneho spisu odvolací súd žiadnu zaujatosť zákonnej sudkyne voči žalobcovi nezistil.

21. Ak žalobca v podanom odvolaní ďalej tvrdil, že súd prvej inštancie sa dôsledne a ústavne konformne nevysporiadal s tým, že žalovaná v konaní nepreukázala, že predmet domnelého vlastníctva užíva od roku 1999 až doposiaľ, a teda nepreukázala opak jeho tvrdenia, že on dobromyseľne od roku 1986 užíva predmetné nehnuteľnosti, odvolací súd zdôrazňuje, že to bol práve žalobca, ktorý bol povinný nielen tvrdiť, ale aj hodnoverne preukázať, že je vlastníkom nehnuteľnosti, ku ktorej žiadal určiť svoje vlastnícke právo, avšak dôkazné bremeno neunesol, čo správne vyhodnotil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Ani tvrdenie žalobcu v odvolaní, že kúpna zmluva, na podklade ktorej žalovaná nadobudla predmetné nehnuteľnosti z konkurzného konania, je absolútne neplatná, nemôže obstať, pretože žalovaná v prvoinštančnom konaní hodnoverne preukázala, že kúpna zmluva uzatvorená medzi ňou a U. W. P., správkyňou konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Pezinok zo dňa 13.01.1999, bola spôsobilým titulom, na základe ktorého nadobudla vlastnícke právo k spornému pozemku. Napokon, táto žalovaná tvrdená a aj preukázaná skutočnosť vyplýva z konkurzného spisu Krajského súdu v Bratislave a aj z listu vlastníctva, pričom žalobcovi sa vlastnícke právo žalovanej k nehnuteľnosti nepodarilo žiadnym ním produkovaným dôkazom ani len spochybniť, nie to vyvrátiť. V

prvom rade je však potrebné si uvedomiť, že ak žalobca v konaní tvrdil, že vlastníkom nehnuteľnosti je on, bol povinný produkovať dôkazy na preukázanie jeho vlastníckeho práva. Ak dôkazné bremeno neunesol, nemohol byť v konaní úspešným, pričom správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie ani v odvolaní ničím nespochybnil, len zopakoval svoje tvrdenia a domáhal sa ich akceptácie bez akéhokoľvek reflektovania na dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol. Aj odvolaciu námietku žalobcu, že nebol poučený o svojich procesných právach, a že mu bolo znemožnené uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú, pretože z predloženého spisu vyplýva, že už od začatia konania bol súdom prvej inštancie riadne poučený o možnosti uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, poučenie o procesných právach mu bolo riadne doručené (č.l. 108) a aj po rozhodnutí o nepripustení jeho zastupovania P. G. X. v tomto konaní bol poučený o práve zvoliť si advokáta, alebo o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (č.l.120). Ak žalobca v odvolaní tiež namietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy výsluchom ním označených svedkov a obhliadkou nehnuteľnosti, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil, prečo tieto žalobcom navrhnuté dôkazy nevykonal. Odvolací súd sa s ich nevykonaním stotožnil a za pre rozhodnutie vo veci dostatočne zisteného a preukázaného skutkového stavu rovnako ako súd prvej inštancie nevidel žiadny dôvod pre vykonávanie ďalšieho žalobcom navrhovaného dokazovania, ktoré nemohlo priniesť iné právne závery ako prijaté v napadnutom rozsudku, a bolo by v rozpore s požiadavkou na hospodárnosť konania.

22. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a nespôsobilé privodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, s ktorým sa plne stotožnil, ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, plne úspešnej v odvolacom konaní, priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajskeho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).